

שבוע טוב מאולפנת חורב

ערב פרשת "לך לך" תשפ"ה

"וְהִרְבָּה אֲרֶבֶה אֶת זְרַעְךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָחוּל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם" – הרב עודד

בתחילת פרשת "לך לך" הקב"ה מבטיח לאברהם ולזרעו את ארץ ישראל (בראשית י"ב ז') "וַיֵּרָא ה' אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזֶרְעֲךָ אֶתְנֶן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַה' הַנִּרְאָה אֵלָיו". לאחר שאברהם נפרד מלוט, מבטיח לו הקב"ה שוב את הארץ אבל הפעם הקב"ה מוסיף ומברך את אברהם ואומר לו (בראשית י"ג ט"ז – ט"ז) "כִּי אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה רֹאֶה לְךָ אֶתְנַנֶּה וְלִזְרַעְךָ עַד עוֹלָם. וְשָׂמַתִּי אֶת זְרַעְךָ כְּעֵפֶר הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִם יִוָּכַל אִישׁ לְמַנּוֹת אֶת עֵפֶר הָאָרֶץ גַּם זְרַעְךָ יִמָּנֶה". הקב"ה מברך את זרעו של אברהם שיהיה כעפר הארץ. לעומת זאת, בבבית בין הבתרים אומר לו הקב"ה (בראשית ט"ז ה') "וַיֹּצֵא אֹתוֹ חֲחוּצָה וַיֹּאמֶר הֲבֵט נָא הַשָּׁמַיְמָה וְסָפֵר הַכּוֹכָבִים אִם תּוּכַל לְסַפֵּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זְרַעְךָ". הפעם הברכה שיהיה זרעו של אברהם ככוכבי השמים. לאחר העקדה הקב"ה שוב חוזר ומברך את אברהם, (בראשית כ"ב ט"ו – י"ח) וַיִּקְרָא מְלֶאכֶּה ה' אֶל אַבְרָהָם

שְׁנֵית מִן הַשָּׁמַיִם. טו וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי, נָאִם ה', כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא חִשַּׁבְתָּ אֶת בְּנֵךְ אֶת יְחִידְךָ – יו כִּי בָרַךְ אֲבִרְכֶךָ, וְהִרְבָּה אֲרֶבֶה אֶת זְרַעְךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָחוּל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם, וַיִּרְשׁ זְרַעְךָ אֶת שְׂעֵר אֵיבִיו. יח וְהִתְבָּרְכוּ בְּזְרַעְךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ, עַקֵּב אֲשֶׁר שָׂמַעְתָּ בְּקוֹלִי. הפעם הקב"ה מברך את אברהם וזרעו בשני דימויים גם ככוכבי השמים וגם כחול אשר על שפת הים. אם כן, ראינו שהקב"ה מברך את זרעו של אברהם בשלושה דימויים, כעפר הארץ, ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים. וצריך להבין מה המשמעות של כל דימוי לעומת האחרים. וכתב על זה בעל הכלי יקר (בראשית כ"ב י"ז) ככוכבי השמים וכחול וגו'. מצינו לפעמים שמדמה את ישראל לכוכבים, ולפעמים לחול אשר על שפת הים, ולפעמים לעפר, שנאמר (בראשית כ"ח י"ד) והיה זרעך כעפר הארץ. כי הכל מורה על זמן אחר, כי בזמן השלווה וההצלחה הוא ממשילם לכוכבים לשון גדולה

כמו שפירש"י על פסוק ה' אלקיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרוב, (דברים א' י') הרבה והגדלה אתכם, כך הרבה ארבה האמור כאן הוא לשון גדולה. לדברי הכלי יקר, לכל אחד מהדימויים יש משמעות אחרת. הדמיון לכוכבים מדבר על גדולתם של ישראל. על המשמעות שיש לכל יחיד ויחיד מישראל כמו הכוכבים שכל אחד עומד בפני עצמו ומאיר וכמו שכותב גם המהר"ל רבו של בעל הכלי יקר, בפירושו גור אריה (בראשית ל"ב י"ג) "כי ריבוי כוכבי השמים כל אחד ואחד יש לו שם בפני עצמו והוא נספר, כדכתיב (ישעיה מ', כ"ז) "המוציא במספר צבאם". וממשיך הכלי יקר וכותב, ודמיון החול הוא מורה, על הזמן שהאומות קמים על ישראל לכלותם ולא יוכלו להם, כמו הגלים המתנשאים כאילו רצו לשטוף את כל העולם ומיד כאשר יגיעו אל החול הם נשברים, כך

באומות, כמו שנאמר (תהלים מ"ב ח') כל משבריק וגליך עלי עברו. אמנם לא יוכלו להם כי שם נפלו ונשברו לכך קראם משבריק, לכך נמשלו ישראל לחול זה השובר הגלים שלא יוכלו לעבור את החול, כי החול הוא חק וגבול הים כך לא יוכלו האומות לישראל לכלותם. לעומת הכוכבים המראים את גדולתם של ישראל, הדמיון לחול הים מלמד ומראה את כוחם של ישראל כנגד אומות העולם וכנגד כל האתגרים הניצבים לפניהם, כמו חול הים העומד בפני הסערות וכל הגלים נשברים עליו, כך ישראל יכולים לעמוד כנגד כל הרוחות הזרות, וכל הרדיפות מצד אומות העולם, ולנצחם. ולכן מסביר בעל הכלי יקר, מדוע יעקב מבקש בתפילתו מהקב"ה לפני המפגש המיוחד עם עשיו בחזרתו מבית לבן, שישים את זרעו כחול הים, ולא הזכיר בתפילתו את כוכבי השמים או את עפר הארץ, לכוון בתפילתו, על החשש מפני המפגש הרוחני עם עשיו, ותפילתו כי עם ישראל יוכל לעמוד מול כל השפעה ולנצח את כל אויביו וכך הוא כותב, לפיכך כשבא עשו לקראת יעקב, אמר יעקב בתפילתו

(בראשית ל"ב י"ג) ואתה אמרת היטב אטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים, למה זכר דווקא הבטחת החול ולא הזכיר הכוכבים שיש בהם תרתי לטיבותא הריבוי והגדולה, גם לא הזכיר לשון ריבוי אלא ושמתי זרעך כחול הים, אלא שלפי שזה הבטחה שלא יוכלו להם שונאיהם, כך לא יוכל עשו להזיקו, ומטעם זה הזכיר דווקא החול שעל שפת הים, וכי אין חול אחר בעולם זולתו? אלא לפי שהוא שובר הגלים כאמור, לכך נאמר כאן וכחול אשר על שפת הים. וירש זרעך את שער אויביו מה ענין זה לזה, אלא שהוא דרך לא זו אף זו, כי לא זו שיהיו כחול שלא יוכלו להם הגלים דהיינו השונאים, אלא אף זו שהמה ירשו שער אויביהם ויוכלו להם. וממשיך בעל הכלי יקר ומסביר כי הדמיון לעפר הארץ, מרמז על זמנים בהם עם ישראל יהיה במעלה רוחנית נמוכה ואולי גם בשפל גשמי, כדוגמת גלות מצרים, ובכל זאת יש בזה גם תקווה גדולה שדווקא מתוך השפלות בני ישראל יזעקו אל ה' בבחינת "ממעמקים קראתיך ה'" (תהילים ק"ל) ויבקשו קרבת אלוקים, וכך מסיים הכלי יקר את דבריו, ודמיון העפר מורה, על זמן השפלות כי בזמן שיהיו כעפר לדוש בדיוטה תחתונה, משם יעלו משפל מצבם ויפרצו לכל רוח כמ"ש (שם כ"ח י"ד) והיה זרעך כעפר הארץ

ערב פרשת "לך לך" תשפ"ה

ופרצת ימה וקדמה וכמ"ש (תהלים מ"ד כ"ז) כי שחה לעפר נפשנו ומה כתיב בתריה קומה עזרתה לנו, וטעמו של דבר לפי שאין ישראל דורשים את ה' בכל לבבם כי אם בזמן שהם בתכלית השפלות כידוע מדרבני כל הדורות ודורנו. ואולי רמז בדמיון העפר אל גלות מצרים שהיו המצרים חורשים על גבם כמו העפר שחורשים עליה, ויתבאר זה עוד לקמן פ' ויצא (כ"ח י"ד) בע"ה.

אנו נמצאים בימים קשים לעם ישראל, אבל מלאים ביטחון בנצח ישראל ובישועת ה' את עמו ישראל. יהי רצון שנוכה לכל הברכות, שנהיה ככוכבי השמים, במעלת חשיבות הכוכבים כפי שנאמר (תהילים קמ"ז ד') "מונה מספר לכוכבים לכולם שמות יקרא", שנהיה כחול אשר על שפת הים ולעמוד כנגד כל הקשיים והאתגרים בבחינת "כל משבריק וגליך עלי עברו" (תהילים מ"ב ח') ושנוכה להיות כעפר הארץ ויקוים בנו הכתוב (ישעיהו נ"ב ב') "התנערי מעפר קומי".

**תלמידות והורים יקרים,
ברצוננו לעדכן בנעשה באולפנא בשבועיים החולפים:**

טקס הרבות ברזל

ביום ראשון, כ"ה בתשרי, התקיים באולפנא טקס גבורה וזיכרון לציון יום השנה לתחילת המלחמה.
את הטקס פתח הרב עודד בדברי חיזוק ואמונה המתאימים לתקופה זו.
במהלך דבריו שיתף הרב עודד את הבנות בסרטונים המלמדים על עוצמתו של העם ואישיותם המיוחדת של הנופלים.
בטקס השתתפו, בהקראת קטעים, תלמידות שמי ממשפחתם הקרובה נפצע או נהרג בלחימה וכן מורות שבעליהן גויסו.
כיבד אותנו בנוכחותו הרב אברי נויילנדר, אבא של התלמידה נעמי מכיתה ט' ושל אלקנה הי"ד שנהרג במלחמה.
בסיום הטקס דיבר הרב אברי עם הבנות וסיפר על דמותו של אלקנה.
הטקס היה מרומם ומרגש.

התנדבות י"א 2

בנות כיתה י"א 2 הפתיעו את המורה אחינועם רחמים ובישלו לה ולמשפחתה מרק חם לארוחת הערב. בעלה של המורה אחינועם מגויס למילואים כבר חודשים רבים, וגיסה נפצע באופן קשה בלחימה, אנו מאחלים לו רפואה שלמה ומהירה. המורה התרגשה מאוד והודתה לבנות.

לשמה - שכבת ט'

השבוע בלשמה לשכבת ט' שמעו הבנות שיחה תורנית מפי ר' נדב ברוכי, שעסקה בחובת האדם בעולמו ובייעוד של כל אדם. בפעילות המדריכות השתתפו הבנות במשחק שיח מגבש ומחבר. בפעילות הערב הן נהנו מסדנת תיאטרון שהועברה ע"י ליצנית רפואית.

התנדבות

גם השנה סיירת "חרבות חורב" ממשיכה להתנדב ולעזור. השבוע, נסעו הבנות למושב גמזו למסיק זיתים. הבנות חבטו בענפים ומסקו זיתים במו ידיהן. לאחר שהזיתים נשרו על הקרקעות החקלאיות הן לקטו את הזיתים ואספו אותם לתוך דליים. בתום יום עבודה מאומצת משה החקלאי אסף בגרר של רכבו את השלל, שיבח את הבנות על עבודתן הטובה, ושיתף שיפיקו מהכמות כ-60 ליטר של שמן זית.

מזל טוב לבנות שחגגו את יום הולדתן:

שבת שלום!
הרב עודד מייזליש
וצוות האולפנא